

съ радостна и несъмнителна надежда: Господи! въ
„Твои те ръки предавамъ дѣхатъ мой.

Болѣсть та ако и не те опредѣлява на
смерть, обаче ты вѣдки си христіаннинъ и
сынъ на Церковь та помисли: ако те предъ
готовява Богъ къмъ вѣчностъ та, гдѣ то
се находитъ совершенство та любовь и миръ, учи-
ни спасительны те поученіа на жена та и дѣца
та твои: отфари всички те желаніа и на-
прави діатикъ (дѣховно распоряженіе) за
твое имѣніе, задане поколебатъ дѣшевныатъ
ти миръ во она вѣчностъ кавги на жена
та, на дѣца та и на сродници те твои. Раз-
вали вражды те, и заплати на оныя, кои то
си оглобилъ: задавы погледналъ на тебе Спа-
ситель нашъ съ миръ и любовь.

Нужно ти е прочее да исповѣдаши со
истинно исповѣданіе и со сѣрдечно сожалѣніе
(умиленіе) твои те согрѣшеніа, съ кои то си
разлютилъ Бога: при това да тѣриши твърдо
то намѣреніе, ако ти продлажи Богъ още
твой животъ, да се исправиши и да живеешъ
предъ Него во благовожденіе. Да се прича-
щавашъ отъ тѣло то и кръвь та на Спаси-
теля нашего (Исуса Христа), какво то сосъ
истинный арконъ (залогъ) на вѣчно то бла-